

[Elisabeth Arnold]

Jeg er enig med hr. Jes Lunde i, at de gradvis stigende miljøskatter efter en forud planlagt gang med et kendt endemål vil fremme omstillingen i produktion og forbrug. Det er vi fra radikal side interesseret i at se nærmere på. Men vi må også i lyset af det, jeg sagde før, kunne handle på den måde, at provenuet til en vis grad skal kunne undværes, hvis adfærdsendringen slår igennem. Ellers får vi et problem med pædagogikken over for befolkningen.

Om planopfyldelsen, som hr. Jes Lunde har været inde på nogle gange, vil jeg sige, at det er den miljømæssige planopfyldelse, der efter vores mening skal have første prioritet. Det kan ikke være den provenumæssige planopfyldelse, der skal være det afgørende. Derfor kan vi ikke undvære de andre beskatningsformer – herunder indkomstbeskatningen.

Det er vigtigt, at miljøaspektet får stærkere vægt, og derfor er vi også glade for, at forespørgslen overhovedet kommer, og vi stemmer naturligvis for den dagsorden, vi selv har foreslået. Men miljøaspektet skal ikke være det eneste afgørende i skattesystemet. Dels skal der være princippet om, at de bredeste skuldre skal bære de tungeste byrder, dels skal der være mulighed for at sige, at der skal være et basisprovenu, som vi altid kan få ind. Miljøafgifterne kan ikke blive det væsentligste. Det skal være væsentligt, men det kan ikke bære det hele.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg er helt enig med fru Elisabeth Arnold i, at det primære er miljøeffekten, når vi udvælger de instrumenter, vi skal bruge her. Men jeg mener, det er forkert at sige, at der står idiot på ryggen af folk, hvis det, at de sparer meget, betyder, at afgifterne stiger. Det er en helt almindelig situation f.eks. som fjernvarmekunde, at hvis man dér har afgifterne kørende på det kubikmeterantal, man får ind, og folk sparer meget, så er prisen nødt til at stige pr. kubikmeter, for at varmeværket kan drives videre. Men det gør jo ikke, at man er idiot ved at spare. Tværtimod, man scorer sin fulde gevinst alligevel. Gevinsten bliver endda relativt større, jo højere prisen er på det gode, man sparer på. Så det hænger udmærket sammen.

Og jeg vil sige, at på mange af de ting, vi snakker om her, vil det være sådan, at afgifterne skal være stigende. Ernst von Weisäcker, som har været nævnt nogle gange i debatten, har gjort sig nogle betragtninger over, hvordan energipriserne skal udvikle sig, for at man kan komme de miljømæssige problemer til livs, der opstår i kraft af afbrænding af fossilt brændstof. Det, han er kommet frem til, er, at energipriserne i virkeligheden burde ottedobles – ottedobles – ganske vist over et planlagt langtidsløb over ganske mange år, vi snakker om 20-30-40 år, men det er hans betragtning over, hvad der er brug for på lang sigt, hvis vi fuldstændig skal løse de økologiske problemer på det felt.

Det siger noget om, hvad det er for nogle udfordringer, vi står med, når vi skal i gang med dette område, og derfor må vi ikke skabe illusioner om, at afgifterne ikke stiger med tiden. Det vil de gøre på en masse af disse områder. Det er simpelt hen nødvendigt for at løse de økologiske problemer, og det er den meddelelse, vi lige så godt først som sidst kan give befolkningen: Skal vi have miljøproblemerne løst, koster det, at vi sætter de økologiske afgifter ganske højt. Til gengæld skal vi lempe beskatningen på arbejdsindkomst.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jamen jeg er ikke enig med hr. Jes Lunde i betragtningen om, at det er ligegyldigt, om afgifterne stiger, hvis man prøver at spare på ressourcerne.

Det er fuldstændig rigtigt, at politikken i visse elselskaber har været sådan, at hvis kunderne sparede meget på forbruget og elselskabets salg af el gik voldsomt ned, fordi kunderne sparede, så var man nødt til at forhøje afgifterne for at få dækket sine basisomkostninger. Det betyder, at den familie, der har siddet derhjemme og lagt planer for isolering og besparelse på el, og som har sagt o.k., nu sparer vi så og så meget, så sparer vi så og så mange penge, bagefter får at vide, at deres anstrengelser var forgæves, for de sparede ikke nogen penge alligevel. Så synes jeg, man til en vis grad holder forbrugerne for nar.

Det svarer til, at jeg siger, jeg vil nedsætte mit kørselsforbrug, jeg vil tage cyklen til arbejde i stedet for at køre i bil, for så sparer jeg så